

Jukka Paakkanen <jukka.paakkanen@gmail.com>

Aionon yllätys toukokuussa 2014 osa 1

1 viesti

Jukka Paakkanen <jukka.paakkanen@gmail.com>

27. kesäkuuta 2014 klo 14.04

Vast. ott.: aino.arvo@welho.com, Harry Arvo <hararvo@welho.com>, jatta.siesko@luukku.com, Mikko Paakkanen <studiopaakkanen@gmail.com>, Timo.Paakkanen@sedu.fi, Petri Arvo <petri.arvo@gmail.com>, Isa Ramu <isa.h.ramu@gmail.com>, Elvi Kiili <elvikii@gmail.com>

Hyvä oma väki,

sain vihdoin koostettua Aionon äitienpäiväyllätyksestä sähköpostilla välitettävän otoksen. Alkuperäisiä kuvia toimitan haluttaessa eri pyynnöllä. Kuvakoot on tämän viestin kuvissa pienennetty niin pieniksi, ettei niistä kannata tehdä printtejä.

Liitän alle otteet myös parista esityksessä olleesta tekstistä, koska kuvien pienennysvaiheessa niistä tuli hyvin vaikeasti luettavia - epätarkkoja. Elville esitän edelleen erittäin suuren kiitoksen alla olevan Aionon lapsuuden kuvauksen kirjoittamisesta. Samalla toivotan kummitädilleni Elville riemukasta nimipäivää tänään 27.6.2014.

Nautitaan näistä yhteisistä muistoista ja hetkistä. Säilytettävät kuvat kannattaa tallentaa omalle tietokoneelle ja poistaa sähköpostista, jottei sähköposti mene tukkoon. Lukemisen ja kuvien katselun iloa. Aino, olet ansainnut kunniamerkkisi! Vielä kerran onnea äidille!

Syntymäaika ja -paikka. Olosuhteet syntymäkodissa:

Aino syntyi neljä-lapsisen maanviljelijäperheen kolmantena lapsena 23.7.1948 oman kodin kamarissa Alanteen tilalla, Taphuuvien salolla Tarnalassa Saaren pitäjässä nykyisen Parikkalan alueella Itä-Suomessa. Perheeseen kuuluivat isä Ruben, äiti Senni, isoveljet Aamos, Aatu, Aino ja nuorempi sisko Elvi sekä isänäiti Hilma-mummo ja isän naimaton sisko Helmi-täti. Aionon syntyessä elettiin sodan jälkeistä aikaa. Vähän aiemmin olivat isä ja setä jakaneet tilan sekä talon ja setä siirsi perheensä ja puolet talosta naapuriin. Isä oli sodassa haavoittunut, mutta silti edistyksellinen sekä ahkera. Hän halusi rakentaa uuden talon vanhan puolikkaan tilalle. Klubi-askin takakanteen hän piirsi rakennuspiirustukset ja työmiehiä oli hänellä apuna isoa taloa tehdessä. Alakerran huoneet, tupa, keittiö ja kamari valmistuivat käyttöön kahdeksalle hengelle. Koska tilalla oli korjattava ja uudistettava muitakin rakennuksia sekä rakennettava uusi kuivaamo, ei ollut varaa eikä aikaa tehdä yläkerran huoneita vielä alakerran kanssa samanaikaisesti asuttaviksi. Isä oli mukana monissa kunnallisissa luottamustehtävissä. Hän oli uudistusmielinen ja hankki heti sähköt, kun vain oli mahdollista. Perheessä oli samoin kylän ainoa puhelin. Talvisin isä teki höyläpenkin äärellä suksia, reen jalaksia, kunnosti haravanpiit, polkupyörät ja pajasta kuului usein kalke, kun hän siellä ahjon äärellä väänösi rautoja kelkkoihin, rekiin ja moniin tarvittaviin työkaluihin. Ruokatauolleen hän hypitteli lapsia sylissä ja otti työt polvelleen ja laulatti heitä. Isä soitti viulua, jonka hän oli hankkinut Viipurista. Isä kuoli traagisesti vuonna 1956. Seitsemän vuotiaalle Ainolle tapahtuma oli erittäin raskas. Senni-äiti kävi nuorena Jaakkiman kristillisen kansanopiston. Siellä hän omaksui kristillisen elämäntapomuksen, monenlaiset kodinhoitoasiat, innostuksen laulamiseen ja käsitöiden tekoon. Senni-äiti oli naisellinen, hän osasi hankkia kauniita vaatteita ja sisustaa kotia silloin harvoin, kun oli varaa. Kodin hän piti siistinä ja puhtaana, kukkia oli paljon ikkunoilla ja kesäisin maljakoissa luonnosta kerättyjä. Hänen aikansa meni ruokkiessa isoa perhettä ja työmiehiä sekä navetta- ja puutarhatöissä. Senni-äiti ohjasi lapsia kristillisyyteen. Hän otti heitä mukaan ompeluseuroihin ja kirkkoon. Kesäisin hän ajoi tyttöjen kanssa polkupyörillä 15 kilometrin päähän kirkolle Jumalanpalvelukseen, samalla isän haudalle tuli vietyä kotipihan kukkia ja hoidettua ruusut. Veljet olivat Ainoa vanhempia, enemmänkin miehen esikuvia kuin leikkikavereita. Isän kuoleman jälkeen heistä oli suuri apu ja tuki koko perheelle. Pikkusiskolla ja Ainolla sujui hyvin laulusiintymiset, leikit kuin myös patoumien purkamiset tukkanuottasilla. Vanhemmillä oli harvoin aikaa olla lasten kanssa. Hilma-mummolla olikin tärkeä asema olla lasten viihdyttäjänä ja turvallisuuden luoja. Mummon syliin oli helppo mennä ja siinä tunsu olonsa rakastetuksi. Hän lauloi paljon virsiä ja luki Raamattua. Hänellä oli vahva usko Jumalaan. Monet Raamatun tarinat tuli lapsille tutuiksi jo ennen kouluikää. Mummo oli lempeä, lohduttava ja kodin hengetär. Helmi-täti teki kaikenlaisia töitä taloudessa. Hän ohjasi lapsia ”hyvän tien kulkijoiksi.” Hän oli hyväsydäminen, kiitollinen ja vähään tyytyväinen, hänestä huokui hyvyys ja nöyryys. He olivat mummon kanssa esirukousoilijoita. Aionon lapsuuteen ei kuulunut montaakaan ostolelua. Kummitäti toi Helsingistä itkevän Sirkku-Marketta nuku, mutta eihän sillä paljonkaan voinut leikkiä, ettei vaan rikkoutuisi. Toiset nuket oli kotona tehtyjä, vanulla tai purulla täytettyjä. Paljon leikittiin luonnossa mielikuvitusta käyttäen kivillä, puunpalasilla, kävyillä, rikkonaisilla astioilla. Pelit oli kiinnostavia, heitettiin noppaa, erilaisia pallopelejä, kilpailuja ym. Tilaahan oli, kun oli iso pihapiiri. Pienestä pitäen Ainosta kasvoi ahkera apulainen kotitöissä - ”äidin käsikassara”. Jo alle kouluikäisenä kesäisin hän juoksi letit heiluen paljain jaloin metsäpolkuja pitkin laulaa lirkuttaen lemmiä hakemassa lypsylle, kimppeä kissankäpälä kädessään. Omaa nimikkolehmiä Lulua hän sai opetella lypsämään, koska se oli lauhkea lehmä. Myöhemmin kouluikään kesälomat olivat työteliäitä. Maalaistalossa pienikin apu oli tarpeen. Leikille ei jäänyt paljoakaan aikaa, eikä voimavaroja. Oli oltava heinätoissa mukana haravoijana, tapin laittajana, hevostiehenä, kuorman polkijana ja muonamiehenäkin. Myös puutarha ja kasvimaa tarvitsi pienten kätösten ahkeraa

panosta. Luonto on ollut Ainolle tärkeä osa elämää jo lapsuudessa. Keväällä hän ilahtui muuttolintujen tulosta, västäräkit heiluttamassa pyrstöjään pihanurmella, pääskysten pesänteko puuhat räystään alusille. Mutta silloin vasta oli kesä, kun hän kuuli leivosen liverryksen pihapiirissä ja lumoutuneena hän seurasi, kuinka lintu taitavasti nopealla siipien iskuillaan nousi korkeuksiin ja pysyi siinä samalla ihanasti livertäen kuin kiitosta Luojalle ylistäen. Kukkia Aino keräsi usein ulkona ollessaan kesäisin. Orvokit ja kissankellot taituivat kimpuksi, kun hän samalla lauloi ”orvokkini tumma silmä ...” Taipumus hoitotyöhön ilmeni Ainolla jo ennen kouluikää. Hän laittoi isälle silmätipat, hieroi ja ”talloi” mummon kipeää selkää sekä tiputti kamferitipat sokeripalaan mummon sydämen tykytyksiä helpottamaan. Neljä vuotta kansakoulua Aino kävi Uukuniemen kunnan kylässä. Hän pääsi suoraan toiselle luokalle, kun hän osasi lukea ja laskea. Koululle oli matkaa kuusi kilometriä. Silloin ei ollut tiet hyväkuntoisia, eikä talvella aurattuja, eikä koulukyytejä ollut. Matka taitui kesäisin pyöräillen, rospuuton aikaan kävellen ja talvella hiihtäen. Pimeillä talvipakkasilla matka oli lapsesta pelottavaa yksin kulkea kun paikkakunnalla liikkui susia ja ilvksiä. 11-vuotiaana hän pääsi Parikkalan yhteislyseo. Huonojen linja-auto yhteyksien takia viikot täytyi asua vuokra-asunnossa. Lapselle tuli suuri vastuu selviytymisestä ja opiskelusta. Oli huolehdittava asunnon lämmitys, ruokailu, siivous, oma hygienia ja monta muuta asiaa koti-ikävänsä kalvaessa koko ajan mieltä. Silloin koulupäiviä oli kuusi viikossa. Lauantai-iltana pääsi kodin tuttuun turvalliseen lämpöön, äidin hoivaan, kunnes taas koitti maanantai aamu ja oli lähdettävä katkuisella linja-autolla 30 kilometrin matkalle mutkaista tietä Parikkalaan. Vaikka olo oli oksettava, kouluun oli mentävä. Aino sai kristillisen kodin kasvatuksen. Jo lapsuudesta kehittynyt vahva usko ja luottamus Jumalaan on kantanut häntä tähän päivään, läpi rankkojenkin vaikeuksien. Virsien laulaminen ja sanoma on hänelle tärkeä turva ja kantava voima. Nuikemmissa oloissa kasvaneena Aino on oppinut taitavaksi selviytyjäksi. Hän on aina valmis auttamaan laittamalla toisten tarpeet omiensa edelle rohkaisten ja kannustaen tilanteen mukaan. Hän on hyväsydäminen ja rakastava ihminen.

Koti

Millaista elämä kotona on ollut, millainen ehdokas on ollut kasvattajana.

Perheenjäsenten välinen vuorovaikutus, työnjako perheessä:

Elämä kotona:

Elämä kotona neljän veljeksensä pappisperheessä oli sujuvaa. Äiti oli lapsuudenperheessä kodin ja perheen yhdistävä tekijä. Isä oli töissään kiireinen ja usein poissaoleva. Koti oli kaikin puolin turvallinen ja pullantuoksuinen huolimatta ison perheen taloudellisista haasteista perheen tullessa toimeen lähinnä isän ansiotuloilla äidin ollessa vuosia kotona kotiäitinä hoitamassa ja kasvattamassa lapsia. Äidin neuvokkuudella ja peräksiantamattomalla asenteella selvisi tilanne kuin tilanne.

Kasvattajana:

Äiti piti perheen hyvinvoinnista huolta parhaan kykynsä mukaan kaikin mahdollisin käytösään olevin resurssein. Äiti rakasti lapsiaan esimerkillisesti ja hänen kasvatustyönsä oli esimerkillistä. Äidin syyli oli turvallinen ja lapset saivat joka tilanteessa tarvitsemansa huomion ja hoivan. Äidin antama asennekasvatus oli koulutusta arvostavaa ja eteenpäin elämässä omin avuin kannustavaa. Äidin kasvatustyö oli reilua ja läpinäkyvää. Kuri oli riittävän tiukka ja säännöt selkeät. Äiti osasi asettaa selkeitä rajoja lasten kasvatustyössä. Äidissä on ripaus karjalaista iloisuutta ja elämää kokenutta hillittyä terapeuttia.

Vuorovaikutus:

Vuorovaikutus perheessä toimi hyvin kaikkien osapuolien kesken. Molemmat vanhemmat olivat lasten kasvatuksessa esimerkillisiä. Äidin rooli korostui isän miehille perinteisen ja vähän etäisemmän läsnäolon vuoksi. Vanhempien ja lasten välinen vuorovaikutus oli normaalia, jatkuvaa ja avointa. Kotona saattoi keskustella vanhempien kanssa asiasta kuin asiasta ja aina oli tarjolla neuvoja ja viisauksia, kannustusta ja rohkaisua. Äiti on onnistunut kasvattamaan lapsista isän tuella kunnollisia kansalaisia.

Työnjako:

Koti oli äidin valtakunta. Työnjako arjessa oli selkeä kotitöiden osalta. Molemmat vanhemmat tekivät kaikkia kotitöitä omien aikaresurssiensa puitteissa kotitöiden enimmänsä osan jäädessä äidin vastuulle. Koululaiset lapset osallistuivat jo aktiivisesti sekä äidin laatiman vuoroluettelon mukaisesti että eri kehoituksin ja pyynnöin perheen kotitöihin, kuten roskien vieniin, imurointiin, tiskeihin ja kaupassa käynteihin muutamia mainitakseni. Äiti kasvatti pojista omatoimisia ja omillaan pärjääviä.

Perheen taloudellinen tilanne lasten kasvuvaiheessa, mahdolliset ongelmat, jotka vaikeuttivat ehdokkaan kasvatustehtävää. Perhe osana lähiympäristöään:

Perheen taloudellinen tilanne ei ollut häävi, mutta äidin neuvokkuudella ja sosiaalisuudella selvitettiin monenkirjavista tilanteista. Seurakuntapastorin palkalla ja lapsiillisillä sinnitellyt kuusihenkinen perhe selvisi hienosti arjesta hyvällä yhteishengellä ja rakastavalla kodin ilmapiirillä. Sukulaisten ja ystävien tuki perheen talouden rajoitteiden helpottajana oli merkittävää ja pakotti perheen vanhemmat nöyrytymään lähimmäistensä hyväntahdon avun vastaanottamiseen arjessa. Äiti osasi ottaa tarvitsemansa avun vastaan aina kiitollisella mielellä auttajiensa siunaten.

Pappisperhe oli kaikilla isän työpaikkakunnilla seurakunnan mielenkiinnon keskiössä, joka lisäsi yhteiskunnassa äidin tavallista suurempaa tarvetta kaitsea kasvavia lapsia yhteiskuntakelpoisiksi nuoriksi miehiksi. Äiti selvisi tästä tehtävästään erinomaisesti.

Hakemuksen tarkka perustelu: millainen kunniamerkin saajaksi ehdotettava on ollut kasvattajana, turvallisen ja virikkeellisen kodin ja kasvuympäristön luojana sekä yhteiskunnan jäsenenä:

Aino Arvo on kasvattajana esimerkillinen, rakastava ja peräksiantamaton äiti. Aino on ollut äitinä kuin pesueestaan huolta rakkaudella kantanut leijonanaaras valmiina hankkimaan elannon ja huollon poikueelle haastavissakin olosuhteissa sekä tarvittaessa puolustamaan ja peräämään poikueen jäsenten oikeuksia yhteiskunnassa sen koetellessa perheen jäsenten elämää. Aino on kyennyt erinomaisesti luomaan turvallisen ja virikkeellisen kodin sekä kasvuympäristön lapsilleen ja osoittanut työelämässä olevansa esitetyn huomionosoituksen arvoinen yhteiskunnan jäsen.

Hyvää kesän jatkoa teille kaikille rakkaille. Timolle ja Marikalle superonnittelut suloisen tyttölapsen syntymästä. Valoa ja iloa.

Jukka

Ainon yllätys toukokuussa 2014 osa 1/3

ESITYS

Esitys on tarkoitettu sisäiseen käyttöön, pyynnönasiointi Aionin Arvolla (2014) -esityksen...

Perustelu esitykselle

"Aionin Arvo on keskeinen osa yrityksen strategiaa ja perustamiskäytäntöä. Aionin Arvo on...

Aionin Arvo on keskeinen osa yrityksen strategiaa ja perustamiskäytäntöä. Aionin Arvo on...

Helsingissä 16.11.2014

Handwritten signature of Martti Ajo

Martti Ajo, Oulun Yrittäjien Liiton puolesta, Oulun Yrittäjien Liiton puolesta...

Yrittäjien ja -parin. Oletukselliset syytöskirjoitukset:

Aionin Arvo on keskeinen osa yrityksen strategiaa ja perustamiskäytäntöä. Aionin Arvo on keskeinen...

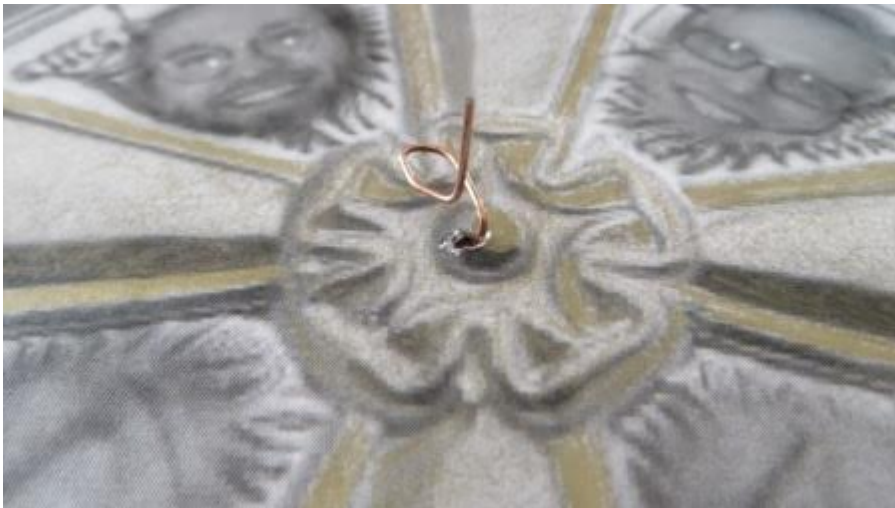
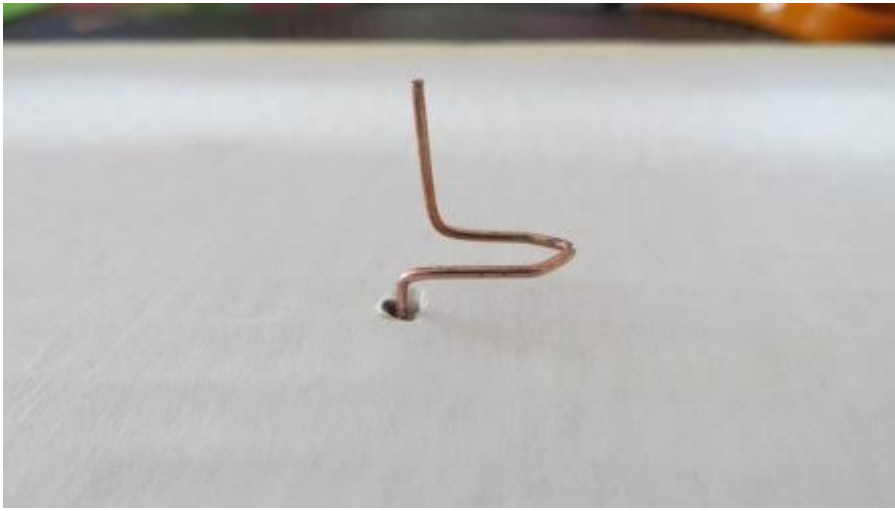

Äidille ja mummulle riemullista äitienpäivää 2014! Onnittelut äitienpäiväkunniamerkin saajalle! Olet sen ansainnut!

"Aino Arvo on kasvattajana esimerkillinen, rakastava ja periksiantamaton äiti. Aino on ollut äitinä kuin pesueestaan huolta rakkaudella kantanut leijonanaaras valmiina hankkimaan elannon ja huollon poikueelle haastavissakin olosuhteissa sekä tarvittaessa puolustamaan ja peräämään poikueen jäsenten oikeuksia yhteiskunnassa sen koetellessa perheen jäsenten elämää."

Sydämellisin onnitteluhalaus
Ainon pojat perheineen

Posti Finland
8.5.2014
PILKKE

Posti Finland
PRIORITY

Itella Green

Aino Arvo
Miekka 2 B 30
02600 ESPOO

postti

koikkaa kortti matkaan - www.posti.fi/postikorttimyynti

003821-14300-14311

Helposti hyväksi äidiksi

ÄITIENPÄIVÄ Presidentin palkitsemat äidit neuvovat, kuinka kehittyä lasten kasvatuksessa.

na. Yliääntävin tilanteisiin ei saa suhtautua liian vakavasti. Lapsia ei voi karvataa kirjojen mukaan, sillä kaikki ovat erilaisia.

Aino Arvo, 65, Espoo
Ehkäksellä, erittäin perheneuvoja ja psykoterapeutti, 4 lapsen äiti.

41. Suojele Jumalan lahjaa
- Jokainen elämä on arvokas, erityinen ja ainutlaatuinen. Ihminen on luotu yhteyteen. Vaiva tarvitsee äidin rakkautta ja hoivavaa läsnäoloa selvittymään. Esimmäiset kolme elinvuotta ovat ratkaisevan tärkeitä koko tulevan elämän kannalta. Vanhemmalle on annettu etuoikeus ja samalla suuri vastuu sitoutua kulkemaan terveenkin lapsensa rinnalla neljännevuotisista, jos mahdol-

ista, kannatella hänen olemaan ja rakastaa häntä sellaisena kuin hän on, omalla itsellään.

42. Ole oma itsesi
- Lapsia ei voi "kasvattaa", sillä heistä tulee sellaisia kuin sinä olet. Arvot, asenteet ja lapset eivät ja toimita ovat lapsen samastumisen perusta. Se, mitä annat, kasvaa hedelmää vain, jos olet yhtä sarjessa kanssa. Parasta huolehtimisesta on hyvä läsnäolo. Sitä lähemmäs alat ymmärtää parhaimminkin ihminen, puolisoo, parhaimminkin ja lapset. Esiin omista tunteista tietoisesti tuleminen avaa sinut olemaan ymmärtävämpi ja vastuullisempi sekä itsesi, että läheistisi kohtaan.

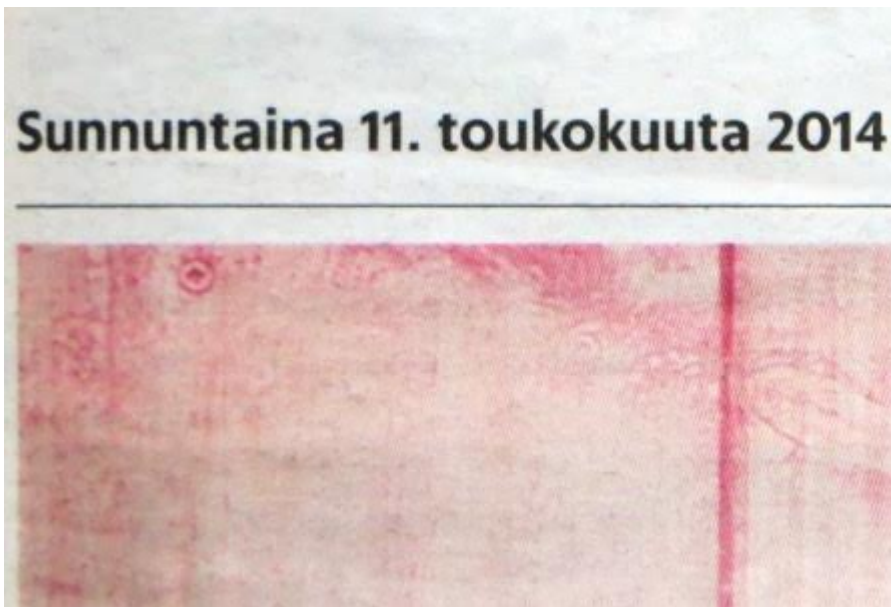
44. Pyri riittävän hyvään
- Ei kukaan vertailla itseään toisiin ihmisiin, koska kukin on ainutkertainen. On tärkeää hyväksyä itsensä. Täydellistä van-

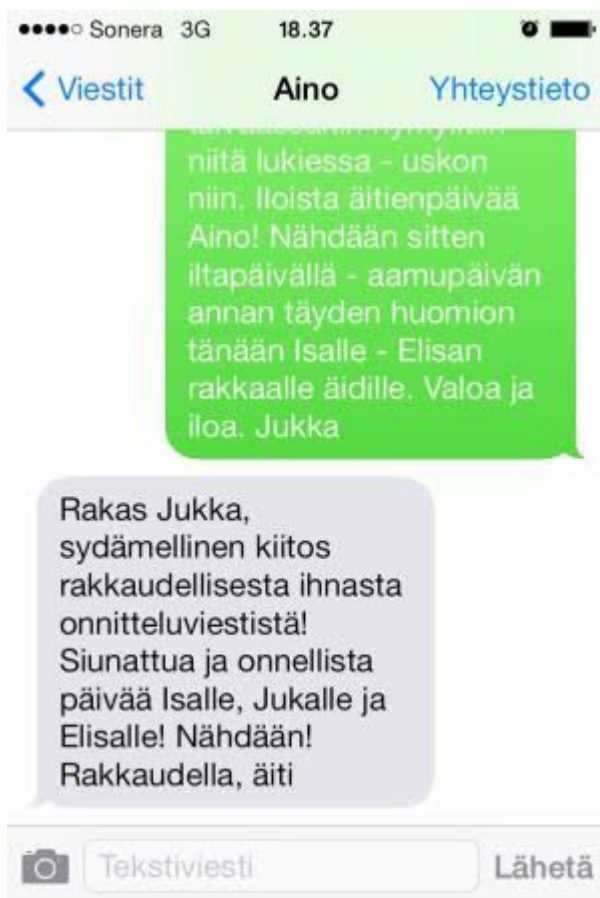
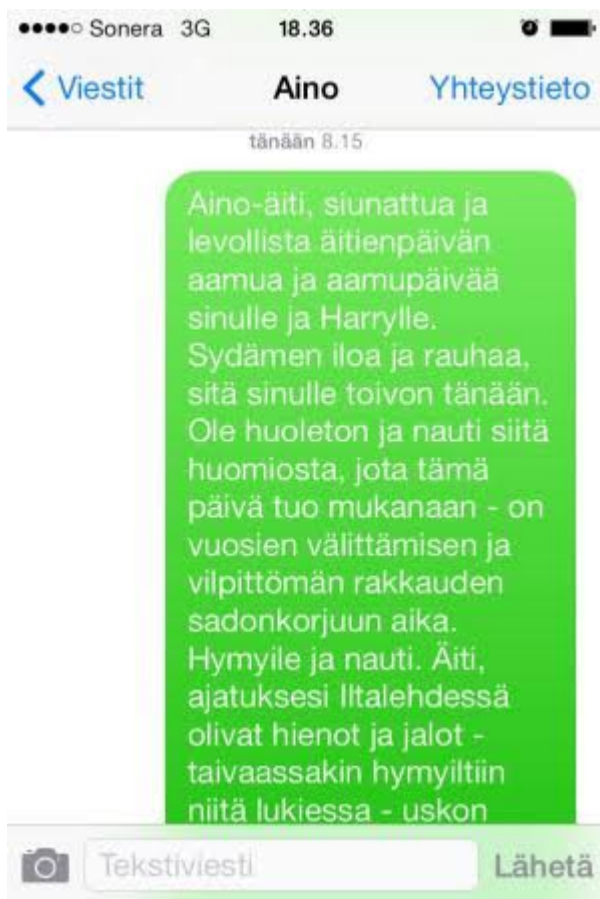
hemmuutta ei olekaan. Jokainen tekee virheitä eikä hallitse kaikkia tilanteita. Kun läppäykästä tulee joka lapsi, anteeksipyyttäminen ja sopiminen ovat oikea tapa luoda luottamuksen ja turvallisuuden ilmapurkin. Tästä löytyy arjen onni.

45. Näe rakkauden läpi
- Vain hyväksyttyä ihmistä uskulta avoimena. Vanhemman tehtävä on rakastaa. Mitä se sitten on? No, oivaltamista, kuuntelemista, vastavuoroisuutta, avoimuutta ja jakamista, keuhkaisuutta, viitsimistä, uusien teiden raivaamista, humorista, vapautta muutoksen mahdollisuuksille jne. ja tietenkin rakkaus on tahtomista. Vanhemman tehtävä on myös asetta tarpeelliset rajat. Kun katselen rakkauden läpi, opin sanomaan pieniä, hyviä huomioita ja ihaildun. Kannusta ja kiitä joka päivä!

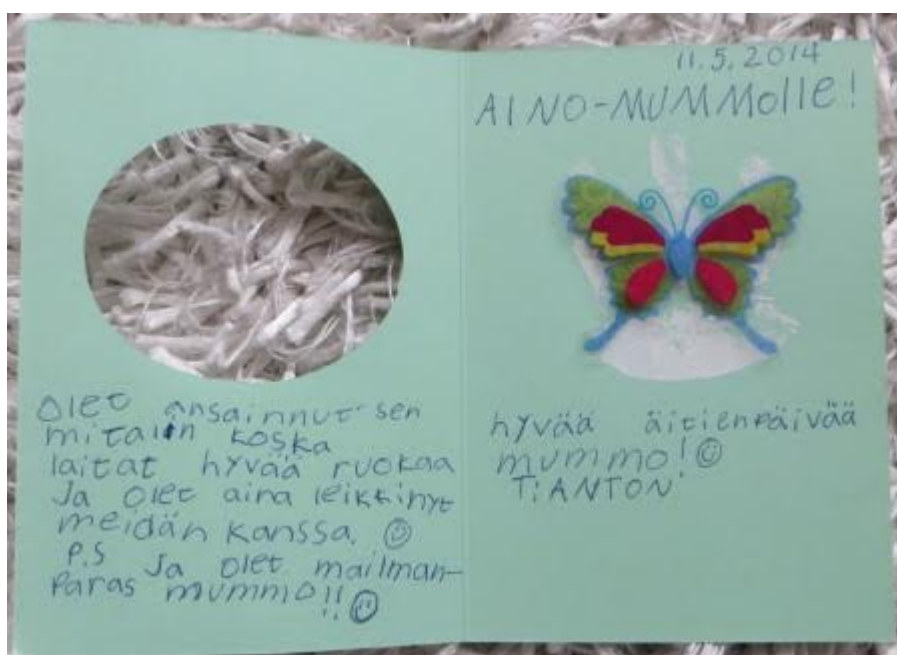
Eri ikävaiheet ja perheen kehitysvaiheet muuttavat perheen tarpeita, toiveita ja tavoitteita.
AINO ARVO

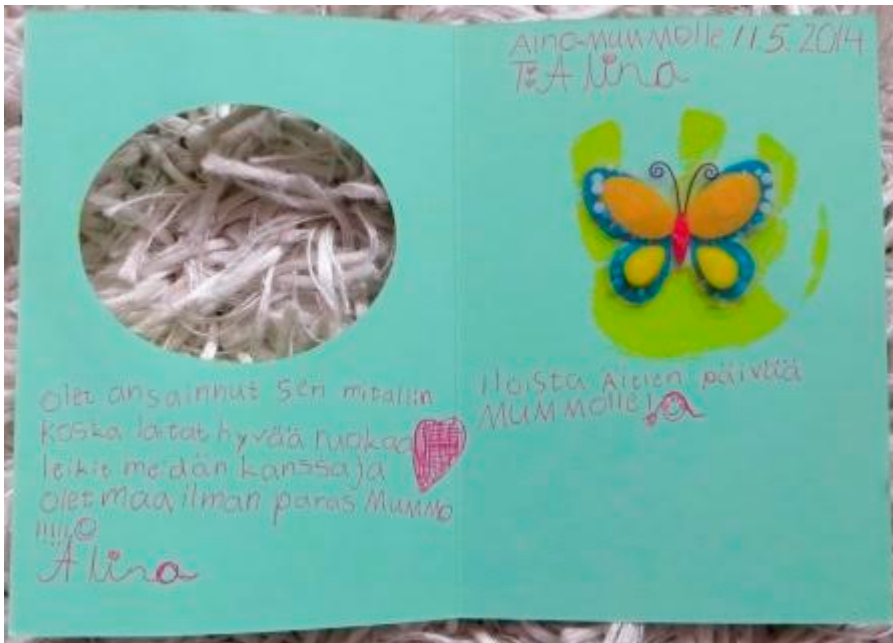
46. Oma aika
- Hyvä arki on luottamusta. Eri ikävaiheet ja perheen kehitysvaiheet muuttavat perheen tarpeita, toiveita ja tavoitteita. Tämän keskeistä myös ihminen, sitä, kaipaa rauhaa, lelutusta, unta, rakkautta, omaa tilaa jne. Akkaa on täytettävä, että se toimii. Voim rakastaa lähimmäistään vain niin kuin itseäni.

Jatkuu seuraavassa sähköpostissa ... osa 2/3